

ЖИТТЄПИС

Я-Левко Бетимович Бинювський народився 10 квітня/по ст.стилю/ 1895 року на Звенигородщині, в Центральній Україні, в родині приватного слухбовця-лісничого.

Після хатньої підготовки склав іспит у 1904 році до Реальної Школи в Києві.

Від 1905 до 1912 рр. вчився в Комерційній Школі в Звенигородці, на Ічківщині, яку скінчив з відзначенням орієнтов медалью. В школі був від 1906 року членом неоформленої української групи, під впливом вчителя Єрія Хведоровича Вовка, сина відомого українського антрополога проф. Ф. К. Вовка.

Після закінчення середньо-шкільних студій, як свідомий вже українець, виїхав я у 1912 році до Петербургу, в Росію. Впродовж 1912/13 і 1913/14 академічних років студіював на металургічному відділі Петербурзького Політехнічного Інституту. Одночасно був членом і почасти бібліотекарем Української Студентської Громади в Інституті. Неробував тоді під впливом: О. Ковалевського, І. Косенка, Євг. Черонова, М. Сімова, У. Базилевича, М. Филипчука, В. Січинського, І. Пахлова й інших старших колег, свідомих та діяльних українців по вищих школах Петербургу. Одночасно, беручи участь в національно-громадському житті української колонії Петербургу, підлягав впливам і мав зв'язок з: П. Балицьким, М. Корчинським, П. Стебницьким, П. Зайцевим, І. Крекотнем, В. Садовським, Ф. Бовиом, Гр. Голооскевичем, І. Герасимовим, М. Авдієнком, О. "Отоцьким і іншими видатнішими особами з кол старшого громадянства, які гуртувалися в Українському Клубі "Громада" та біля Української Книгарні - "Українського Базару" в Петербурзі/згодом в Петрограді/.

У 1914/15 акад. році я студіював в Лісоному Інституті в Петрограді, Однoчасно став заступником голови Української Студентської Громади в Ін

ституті-Івахова.

В зв'язку з цим був членом тайного зв'язкового українського студентського "Інформаційного Бюро", що об'єднувала біля 20 українських студентських громад вищих шкіл "Петрограду. Впродовж цього часу працював також за рібною біля будови "ахачового мосту через р.Неву в "Петрограді.

У 1915/16 році, під час Першої Світової Війни, я відбував військову службу в російській армії, як "воєнно-зобов'язаний", в характері десятника воєнно-дорожніх відділів Міністерства Внутрішніх Справ на північному відтинку російсько-німецького фронту, в околицях м.Пекора та в Естонії.

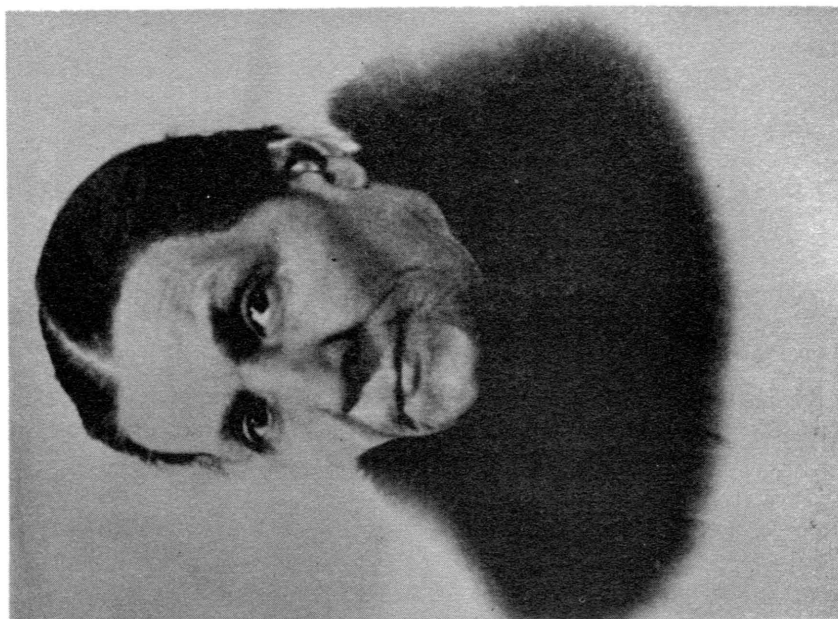
Впродовж 1916-18 рр. я працював, в характері інженерного техника, у будівельному відділі 3-го Кавказького Армейського Корпусу російської армії. Корпус знаходився на Закавказькому, російсько-турецькому фронті. Мого будівельний відділ мав осідок в м.Трапезунді, в окупованій російськими військами східній частині турецької провінції Анатолії. Тут заснула мене всеросійська революція. Мене обрали членом місцевого Солдатського Армейського Комітету. Я був одним з організаторів і чинним членом Української Громади в м.Трапезунді.

Від того часу/1917/також датується початок моєї журналістичної праці в "Вістях Української Громади м.Трапезунду", що виходили під редакцією Грицька Хименя, військового старшини стаціонарного в Трапезунді Червоного піхотного полку. У тому ж році я почав писати в "Українських Вістях Закавказзя", що виходили в Тбілісі, Грузія, під редакцією Артема Дракевського, військового урядовця.

Перебував у зв'язку і під впливом проф.А.В.Кривоного, який був під той час в Трапезунді. Брав чинну участь, в порозумінні з Українською Центральною Радою в Києві/міністр військових справ-Ол.Мужовський/, в справах українізації 8-го Кавказького Армейського Корпусу. Тому тісно співпрацював з її українським комісаром Миколаєм Свідерським в Трапезунді. Брав участь доповідес в Українському Закавказькому Армейському З'їзді в Трапезунді/восени 1917/. Був в складі обраної з'їздом делегації до Командування Закавказьким фронтом в Тбілісі, де я перебував деякий

**Юстим Петрович Биковський, батько автора,
у 1940-их рр.**

**Анна Феодосіївна Биковська, мати автора,
у 1940-их рр.**

Л.К.Биковський, на початку 1920-их рр.

Мавриція Биковська, перша
дружина автора, 1940 р.

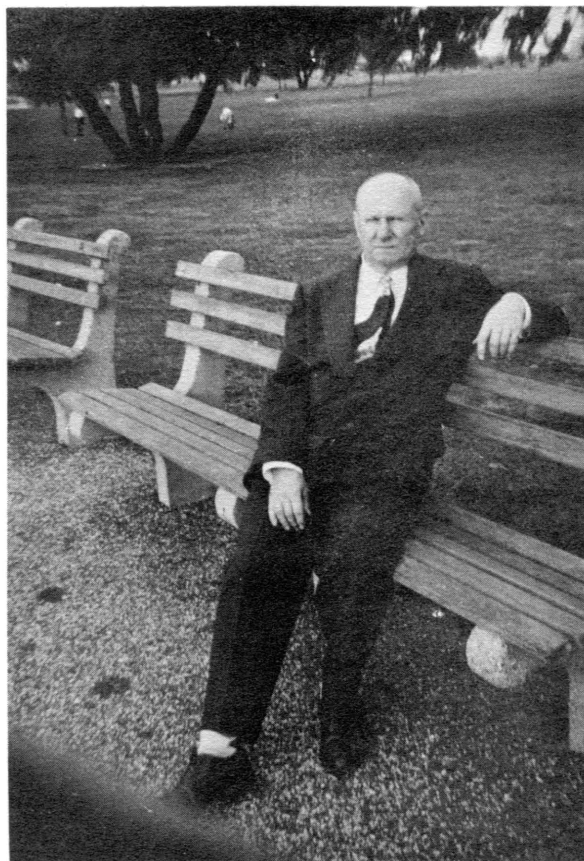
Л.К.Биковський, 1940-1942 рр.

Марія та Лев Биковські, 1950 р.

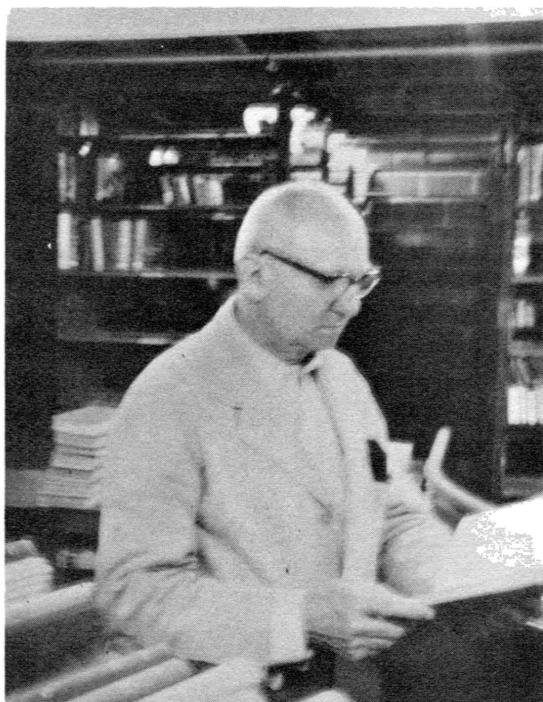
Марія Биковська, друга дружина
автора, 1956 р.

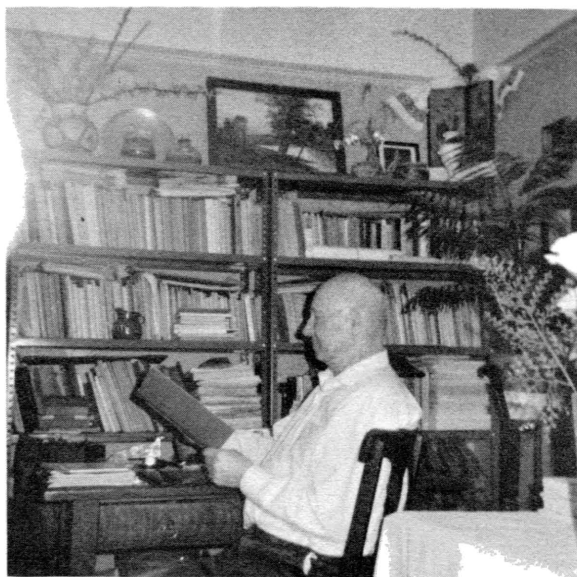
Л.Ю.Биковський, 1956 р.

Марія та Лев Биковські, 1960 р.

Л.Ю.Биковський, 1963 р.

Л.Ю.Биковський, 1967 р.

Коллекция-альбом, описанная в каталоге научно-опред.

записи и проведя по-прежнему в течение 22 лет с 1904 года

походам по территории Казахстана, в том числе в 1917,

и в 1918. Находясь в то время в то время в то время

своими наблюдениями в области географии, истории, этнографии

и в области географии, истории, этнографии, в том числе

и в области географии, истории, этнографии, в том числе

и в области географии, истории, этнографии, в том числе

и в области географии, истории, этнографии, в том числе

и в области географии, истории, этнографии, в том числе

и в области географии, истории, этнографии, в том числе

и в области географии, истории, этнографии, в том числе

и в области географии, истории, этнографии, в том числе

и в области географии, истории, этнографии, в том числе

и в области географии, истории, этнографии, в том числе

и в области географии, истории, этнографии, в том числе

и в области географии, истории, этнографии, в том числе

и в области географии, истории, этнографии, в том числе

и в области географии, истории, этнографии, в том числе

и в области географии, истории, этнографии, в том числе

и в области географии, истории, этнографии, в том числе

и в области географии, истории, этнографии, в том числе

и в области географии, истории, этнографии, в том числе

и в области географии, истории, этнографии, в том числе

и в области географии, истории, этнографии, в том числе

и в области географии, истории, этнографии, в том числе

и в области географии, истории, этнографии, в том числе

и в области географии, истории, этнографии, в том числе

и в области географии, истории, этнографии, в том числе

и в области географии, истории, этнографии, в том числе

и в области географии, истории, этнографии, в том числе

іншими, всі тягарі організаційного періоду Національної/Всенародньої/ Бібліотеки.

Восени 1919 р., змушений подіями того часу, виїхав до Кам"янця-Подільського. Тут став слухачем Історично-Філологічного Факультету Укр. Держ. Університету, за ректорування проф. д-ра Ів. Ів. Фісника/згодом митрополита д-ра Іларіона в Канаді/. Одночасно працював молодшим помічником бібліотекаря університетської бібліотеки Степана Сірополька. Оповідав на засіданнях бібліографічного семінару доц. М. Плевако. Займався журналістикою.

На початку літа 1920 р. повернувся до праці у Всенародній/Національній/ Бібліотеці в Києві. Але восени, через брак ^азсобів до життя, виїхав до родичів на Звенигородщину. Тут у 1920/21 рр. провадив культурно-освітню діяльність, між іншим редагував "Літопис Громадської Бібліотеки Лозоватського Товариства "Просвіта" й інші місцеві часописи.

Навесні 1921 р. повернувся знову до праці у Всенародній Бібліотеці України, в Києві. Впродовж 1919-21 рр. доривочно студіював в "Географічному Інституті" в Києві.

В зв'язку зі службовою працею у Національній/Всенародній/Бібліотеці України і товариським взаєминам обертався тоді в академічних колах, зокрема академік С. Сфремов, академік П. Тутковський, проф. Ол. Грушевський, проф. В. Данилевич, доц. В. Кордт, а особливо академік проф. А. Ю. Кримський, були моїми протекторами. В колах Національної Бібліотеки мав ближчі взаємовідносини з: Гнатом П. Житецьким, проф. М. Сагардою, А. Носівим, Ів. Кревецьким та Юром Івановим-Мехенком. Влітку 1921 р. познайомився також з письменником М. Зеровим.

Восени 1921 р. виїхав з Києва, з доручення Всеукраїнської Академії Наук, на Волинь для обслідування стану місцевих архівів. Звідтіля перекинувся у Польщу.

У 1921/22 акад. р. був слухачем філософії Варшавського Університету. Перебуваючи тоді у Варшаві відвідував Варшавську Публічну Бібліотеку

і закінчив у 1922 р. тут курс бібліотекознавства. Брав чинну участь в житті української колонії в Варшаві. Став членом Варшавської Укр. Студентської Громади, під головуванням Тимоша Олесіюка. Тоді ж написав низку інформаційних статей, особливо про Національну Бібліотеку Української Держави, в місцевій укр. пресі, почав видавати неперіодичну публікацію - "Українське Книгознавство". Але перехідний побут в тодішній Польщі, зокрема в Варшаві, мене не задовольняв. Я прагнув закінчити вищу освіту в справжніх європейських умовах.

Тому в кінці літа 1922 р. переїхав на науку до Чехословаччини. Спочатку перебував в Сільсько-Господарській Вищій Школі в Празі, а від осені 1922 р. перейшов до Української Господарської Академії в Чехословаччині.

Упродовж 1922-1927 рр. діставав стипендію і студіював на Економічно-Кооперативному Факультеті Укр. Госп. Академії/УГА/ в Подєбрадах, коло Праги. Поруч із студіями працював опівробітником в Академічній Бібліотеці, потім в Кабінеті Народнього Господарства УГА, під керівництвом професорів - В. Тимошенка й С. Гольдельмана. Одночасно удосконалювався в теорії бібліографії та бібліотекознавства в Празі, під керівництвом Ладіслава Живного, директора Чехословацького Бібліографічного Інституту й Національної Бібліотеки, чільного чеського книгознавця. У 1926 р. я брав участь, доповідаючи, в Міжнародному Бібліологічному З'їзді в Празі. Вміжчасі опублікував низку статей і видав кілька брошур та книжок з царини економіки й різних галузей книгознавства. Видавав також неперіодичну публікацію - "Українське Книгознавство" /ч. 1-3/.

У 1927 р. я оборонив дипломну працю з галузі приватної економіки та закінчив УГА з титулом інженера-економіста. У тому ж році брав участь в мандрівному черговому Слов'янському З'їзді, в Польщі, як делегат УГА. Обїхав при цій нагоді майже всю Польщу, побував на Волині й в Галичині. Впродовж студій в УГА належав до різних студентських організацій, українських і чехословацьких. Наслідком того відівався Німеччину, в характері туриста. Тоді ж був обраний професорським стипендіатом УГА.

У 1928 р. мене було обрано асистентом при кафедрі економічної географії УГА в ЧСР. Але влітку того ж року я виїхав на працю у Польщу. Перебував, шукаючи праці, короткий час на Люблинщині, відвідав Волинь/Луцьк/, Львів, але остаточно осів у Варшаві.

Від осені 1928 до осені 1944 рр. працював спочатку співробітником, потім бібліотекарем, згодом став директором Варшавської Публічної Бібліотеки. Упродовж цього, майже 16-тилітнього, періоду ~~у~~ професіоналізувався практично й теоретично в бібліотекознавстві під керівництвом Ф. Червінського, директора Бібліотеки/родом з Поділля, на Україні/, визначного бібліотекознавця в дуоді "англійської школи". У 1937-му році одружився з лікарем-дентисткою Маврицією Скаржинською, з дому Гочалковською. Вміхчасі, як турист, відвідав Париж, Франція. Впродовж праці в Варшавській Публічній Бібліотеці був співробітником і керівником кількох її відділів та спричинився до значного розвитку цієї установи. Редагував різні бібліотечні публікації, був редактором впродовж майже 10 літ місячника Варш. Публ. Бібліотеки-"Бюлетень", згодом-"Бібліотека", в польській мові, викладав і секретарював в міській річній бібліотекарській школі. ^хТоді ж був обраний членом Бібліографічної Комісії НТШ у Львові. Впродовж цього часу оголосив друком низку розвідок у вигляді статей і окремих публікацій з різних ділянок бібліографії, бібліотекознавства й книгознавства. Став поважним фаховим бібліотекознавцем. Мої праці нотувалися в міжнародних фахових показниках. ^хТоді ж брав участь в бібліотекарських організаціях і з'їздах. Одночасно брав участь в житті української тодішньої колонії в Варшаві. Співпрацював з Українським Науковим Інститутом у Варшаві, під кер. проф. О. Лотоцького, виголошував там доповіді, допомагав в організації інститутської книгозбірни. Дописував до часопису "Українська Книга", у Львові, під ред. д-ра Євг. Пеленського. Обертавчись в колах польського бібліотекарського і наукового світу, я підтримував зв'язок також і з українськими науковими установами й

х/Див. примірник в-" Internationale Bibliographie des Buch-und Bibliothekswesen", Leipzig, Otto Harrassowitz.

окремими науковцями:проф.д-ром Ів.Ів.Огієнком,проф.Ол.Лотоцьким,дир.В.Дорошенком,інх.Євг.Гловінським,д-ром Євг.Пеленським й іншими.³ громадсько-політичних діячів того часу,з якими я підтримував взаємовідносини,були: Л.Чикаленко,д-р Т.Олесьюк,М.Садовський,П.Шандрук,М.Ковальський,Президент А.Лівицький з його оточенням,Єв.Іванович,Л.Лукасевич і інші особи,з якими лучили мене давні знайомості.³ Згодом з поміж достойників українського церковного світу слід згадати особливо:митрополита д-ра Іларіона/кол.проф. Ів.Ів.Огієнка/,архиспископа Сильвестра/кол. проф.Ст.Гасвського/та архиспископа Никанора/Абрамовича/,якого я знав ще з хитомирських часів/1918/.

Від 1938/39 рр.наступило моє дружнє зближення й тісна співпраця з письменником і мислителем д-ром Юрієм Липов.Ми,між іншим,заснували разом "Український Чорноморський Інститут",в якому я став за секретаря від 1940 р. під головуванням проф.інх.Ів.Шовгеніва,колишнього ректора Укр.Госп.Академії,що жив тоді у Варшаві.Згодом я спричинився до заснування Укр.Суходолового,під кер.д-ра Т.Олесьюка,та Океанічного Інститутів,в яких я також секретарював.Співробітництво в цих науково-дослідчих і публіцистичних установах значно розширило коло моїх взаємин з різними науковими діячами,українцями й чужинцями,які були зацікавлені,або допомагали діяльності цих установ.До них слід передовсім зарахувати,приміром:проф.д-ра В.Клінгера,кол.київського професора,проф.д-ра Стан.Корвин-Мавловського,директора Східного Інституту й інших польських науковців.З поміж українців були:д-р П.Шумовський,інх.С.Куниця,Наукова Рада Укр.Центрального Комітету в особах-проф.В.Сімовича й проф.Ів.Крип'якевича,згаданий вже проф.інх.Ів.Шовгенів та інші в Варшаві й поза нею.У виданнях Інститутів я оголосив,у вигляді статтів і окремих публікацій,низку розвідок і популярних матеріалів з інститутської тематики.

У 1944-му році/серпень-вересень/ я став мимовільним "учасником" польського повстання проти німців у Варшаві,був арештований повстанцями

за українство, сидів у в'язниці, був ранений, перебував в шпиталі. В жовтні 1944р., після капітуляції Варшави, відїхав з дружиною до м. Ченстохови, Польща.

У 1944/45 році/листопад-січень/я перебув в тодішній "Великонімецьчині", в околицях м. Ласку, біля Лодзі, в гостях у добродіїв М. та С. Куніців.

У січні 1945 р. мене з дружиною вивезли, разом з іншими робітниками, вглиб Німеччини, в околиці м. Ваймару, Тюрінгія. Тут я познайомився Уперше з проф. М. Ветуховим, проф. В. Дубровським, В. Чоленим і з т. зв. Харківською Групою українських емігрантів.

Влітку 1945 р. ми переїхали до м. Герофельду, Гессія, де перебували, разом з іншими, в українському таборі "На цегельні". Тут я відновив діяльність Українського Чорноморського Інституту при співпраці професорів В. Дубровського і В. Черкашина.

Того ж літа 1945 р. подався, разом з іншими втікачами, далі в околиці м. Карбургу, Гессія, де працював у лісі в підприємстві інж. С. Куніці. Тут познайомився з письменником Уласом Самчуком.

З приходом американських військ та організацією таборів для скитальців я переїхав з дружиною в український табір в м. Оффенбах, під Франкфуртом/Майн, що був під проводом архієпископа Мстислава. Тут зустрівся з елітою української еміграції, членами українського уряду в екзилі. Пізнав там також і літературознавця проф. Гр. Костюка. Навесні 1946 р. у Франкфурті/Майн померла моя дружина.

Від весни 1946 до літа 1948 рр. я перебував в українському скитальчому таборі Майн-Кастель, Велика Гессія. Впродовж цього часу відновив і поширив, як секретар, діяльність Українського Чорноморського Інституту, під керівництвом проф. д-ра М. Міллера. Були відновлені також Укр. Суходоловий Інститут, під керівництвом д-ра Т. Олесюка та Укр. Океанічний Інститут, під моїм керівництвом. За той час були видані десятки публікацій з цих серій. Співпрацював зі заснованою на еміграції Українською

Вільною Академією Наук, головуючи в її Книгознавчій Комісії. Співробітничав з Українською Родовідною Установою, під керівництвом проф. Євг. Архипенка. Подорожував по Німеччині. Опублікував за той час низку розвідок, зокрема біо-бібліографічних причинків про: проф. інж. Івана Шовгеніва, проф. д-ра Степана Рудницького й інші розвідки.

У травні-червні 1948 р., при допомозі сл. п. Василя Кузіва, суперінтендента Укр. Євангелістської Церкви, я переїхав до ЗДА. Від 1948 до 1954 рр. перебував в Нью Йорку. Тут провадив подвійне життя, подібно іншим інтелектуалам емігрантам: з одної сторони для зарібку фізично працював, а з другої-брав чинну участь в журналістичному й науковому світі української еміграції в ЗДА.

У 1949 р. я став членом "Представництва УВАН" у Нью Йорку. Від 1950 р. - членом співробітником Канадійської УВАН та співробітником і членом Управи новозаснованої Української Вільної Академії Наук у США. Згодом був обраний її членом-кореспондентом. Сприяв заснуванню від 1949 р. "Інституту Зеленої України", під керівництвом редактора Івана Світа та секретарював в цій установі. Брав чинну участь упродовж 1950-54 рр. в діяльності централі УВАН у США в Нью Йорку: доповідав на її наукових засіданнях, деякі з цих доповідей-розвідок були друковані у виданнях УВАН та по різних часописах. Від заснування УВАН у США був секретарем її Книгознавчої Секції. Сприяв заснуванню Чорноморської Комісії УВАН під проводом проф. д-ра Сл. Оглоблина та секретарював в ній. Згодом став заступником голови Комісії. Брав участь доповідей в працях першого Українського Наукового Зїзду у 1953 році в Нью Йорку.

В серпні 1950 р. я вдруге одружився з Марією Ковальською, з дому Кінець, дописував увесь час до різних часописів. Але ревматизм у вогкому підсонню Нью Йорку щораз то більше мені дошкуляв. Безнадійність фізичної праці, неможливість змінити зайняття та занадто велике місто мене гнітили. Щороку, подорожуючи підчас вакацій, я з дружиною гляділи за зміною праці й місця оселення.

Після п'ятилітнього перебування в Нью Йорку, трапилась нам нагода

переїхати на Захід ЗДА. Від осені 1954 р. до нині я з дружиною мешкаємо в м.Денвері, столиці штату Колорадо, яке в кліматичному й інших відношеннях, вважається одним з найкращих в ЗДА.

Від 1 серпня 1954 до 31 червня 1963 р.я працював в Денверській Публічній Бібліотеці.Оселившись в м.Денвері сприяв заснованню тут від осені 1954 року Денверської Групи УВАН, під головуванням свого давнього професора в УГА д-ра В.П.Тимошенка, дійсного члена УВАН у США та став її секретарем.Відтоді мав змогу працювати не тільки зарібково влюбій мені галузі, але й науково-організаційно.Доповідав на наукових засіданнях Групи,провадив далі журналістичну й науково-дослідчу працю, публікувався в кількох часописах.Одночасно підтримував науково-організаційні зв'язки з українським науковим світом,зокрема з центром УВАН у Нью Йорку.У вільний від праці час подорожував по сході й заході ЗДА. Від весни 1955-го року ми придбали собі власну хату.Від 1 липня 1963 року я перейшов на емеритуру.

У 1967,1968 та 1969 рр.оповнилось 50-ліття моєї журналістичної,журнальської,бібліотекарської та науково-організаційної праці.У квітні 1970 року я досяг 75-літнього віку.Для 22 травня 1971 року Загальні Збори УТГІ,в Мюнхені,Німеччина,затвердили ухвалу Професорської Ради Економічного Факультету УТГІ підвищити мене до ступня доцента з ділянки міжнародного гознавства.

Мені здається,що я все ще "бадьорий",повний планів на майбутнє,підтримую зв'язок з Денверською Публічною Бібліотекою та українськими установами й окремими науковцями,займаюсь журналістичною,науково-організаційною та біля-науковою працею,якій віддаюся по давньому волю своєї істоти від десятиліть-словом,чином і друком.

З перегляду досі друкованих і ще не опублікованих моїх статей,брошур та книжок,числом коло 400 бібліографічних позицій,видно,що я друкувався переважно в українській мові,почасти в польській.

Для 10 вересня 1970 року.
м.Денвер,Колорадо,ЗДА.